

Felix morte tua, non tot portenta malorum,
Tot scelerum facies, perfidiamq; vides.
Nec te alternatim fortuna inimica fatigans
Ludit, & in varias trudit iniqua plagas.
Nos miseri tantis sumus obvia turba periclis,
Fertur & in domito cymbula nostra salo.
Pars melior Lobechi tui nunc tempora pacis
Sacra colit, mundi fama pererrat opus.
Corpus humo tegitur: Tuta requiescat in urnas;
Et sit humus cineri non onerosa suo.

M. PETRVS BOETHIVS
Holsatus.

LESSVS SVPER FVNERE PRÆ-
STANTISS. THEOLOGI. D. DA-
VIDIS LOBECHII.

ERgonè divinam miseratio pristina mentem
Deserit, inq; truces evanida vertitur iras?
EQuàm Bellona ferox, & pestifer Angelus ense
Sævit in hoc tempus, sic te mandante Ichova!
O sævas iræ flammæ: nec parcitur isti,
Quæ colit arbitrio verbi tua numina, Turbæ!
At reliquas diro superantia pondere clades
Hæc mala: propositos sacro optatissimè ovili
Custodes crebro nunc passim funere mergi!
Quid magis indignum? jacet ô jacet HYNNIUS ille
CHRISTE tui validus quondam defensor Honoris,
Quem modò non Albis flet tantum, Ecclesia tota
Calvini Errorem, & Romanum exosa Tyrannum,
Prosequitur dignum lacrymis: quas ipse subinde
Fundo et jam, atq; novum desidero cælitus Hunnum.

Verum heu dira nimis nec dum deseruit ira!
Uni dum exspecto medicamen vulneri, acerbat

Vulnus